

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Dus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Rus.

Futurū a futū quod in usu no est deduci. Futū aut a fui, & fui a suo quo utitur Maro dicēs. Tros tyriusue fuit. Futuris in rum ueteres, ut supinis sine genere & numero cum infinitiuo esse exp̄sso uel sub audito utebant, quod hodie nō seruari docet Valla. Futurus etiam a fio esse dicitur non deriuatione, sed significatione. Quintili. per rus sic loqui solet. Venio petiturus, oraturus &c. i. petitū, oratū, & ornata est locutio. quia Quintiliani. Saturus apud Plini. legit, q̄uis nolit ip̄m Phocas reperiri. Cœpturus Quintilianus & Trāquillus dixerunt, pœniturū Actius. Inueniunt hic futura quę supinis nō penit^o uident conformia, ut moriturus, pariturus, oriturus, spuiturus, spuitio quoq; arguiturus, tuiturus, pluiturus, fruiturus, pluitio quoq; nasciturus, irasciturus, ignosciturus, plura declarat Nestor, de q̄bus als. Sed nota nō semp participiū hoc declarari per relatiuū, teste Lācilo, Vale. Maxi. de Crasso. Ductur^o erat a carris aduersos Parthos exercitū. i. paratus ducere uel dispositus. Falsur^o Lancilotus dicit nō reperiri, sed fallitur. Oui. Et non falsurę nisi cogeret ultimus ardor. Idem parce precor falsę.

Dus

Neutra nonnulla quattuor participia formāt. Iuue. Frāge miser calamos uigilataq; proelia dele. Tibul. Cum fletu nox uigilāda uenit. Oui. Virq; nihil dempto sine carēdus erit. hic duo futura uniuert, ut in alijs pluribus. Idem. Tunc procul absentī cura futurus eris, sed de his infra. Oui. Quę uenit indigne pœna dolēda uenit. Luca. Vix famulis audenda parat. Oui. Huic uictōr uictus nēpe pudēdus eras. Salu. Non eorū pœnitēdū sit. Oui. Fast. iij. Nec gener est nobis ille pudendus ait. hęc ut libens, decens, pudens, & alia quędā Mancī. ex Prisci. asserit noia esse flēdus, tacēdus &c. deponētia ut cōmunia futura faciunt in dus, quibus licite utimur, ait Nebrissen. Fuerūt enim olim deponētia fere cōmunia. Virgi. i. ænei. Ipse uno graditur comitatus Achate. Ouid. ix. meta. Nec abest imitata uoluptas. utrūq; passue capitur. Aperiā rem testimonijs. Ouidi. i. Tristi. Ne mihi mors misero bis patiēda foret. Idem in arte. Paup amet caute, timeat male dicere paup. Multaq; diuitibus nō patiēda ferat. hoc (ut quędā hic subijciēda) nomē uideri pōt. & Priscia. asserit, quia sequēdus est quē sequi debemus &c. Idem. Nō tibi sic dices phylli sequēdus eram. Cic. ab his derelictus est a quibus tuēdus erat. Enni. teste Nonio. Audi bo atq; auris cōtra tibi utēdas dabo. Oui. Multa rogāt utēda. Idē. de color & factis in faciēda tuis. Idem. Multaq; tyroni non patiēda fer

ret. Et. Arcus & arma tuę tibi sunt imitāda dianę. Et. Sunt tātū euen-
tu dura ferēda meo. Et. Nec species Veneris semp p̄stēda rogāti. Et.
Huic equites illi signa tuēda dedit. Hora. Fidibus modulāda larinis
Idem. iij. car. Prœlia cōiugibus loquēda. Gell. lib. vij. Qui iumentū
aliorum duxerat q̄ quo utēdū acceperat, sed utor cū actō etiā legi-
Cice. ij. de orat. Si erarij corpus utimur ad bellī adiumenta & orna-
menta pacis. Gel. li. xvij. Quas uoces nō possumus uti. Neuius pass-
siue dixit. Suppellex multa uti quę nō emi. Fūgor etiā actm̄ habet
apud Terē. & Plautus fungat dixit. Ideo fungēdus recte potest dici.
hęc fere ex Nebrissen. dicēte ex deponētibus actm̄ regētibus passim
repimus hmōi participia, q̄bus recte utemur, ut obliuiscēd⁹ q̄a Vir-
gilius passiuē dixit, q̄n oblita mihi tot carmina, Idē habet ex Virgī.
Ausonius. Oriūdus nomē est, quod sic differt ab ortus, q̄a ortus dī-
cit locū in quo natus quispiā est, ut ortus sum Niniues in Flandria.
Oriūdus significat locū in quo orti sunt parentes, ut oriūdus sum a
Brabātia & Hānonia. Boetius posuit cū grō dicēs. Cuius oriūdus
sis patrię, reminiscare, loq̄ndū est, legēdū est & c. gerūdia sunt impso-
nalia. licet loqui impersonaliter nuncq̄ dicat, lectū est, sessum est & c.
patuerunt.

Quot modis participiū transit in nomen.

Participiū transit in nomē quattuor modis. Cōstructiōe, cōparatiōe,
ne, cōpositiōe, & tēporis amissione, q̄bus addit Nebrissen. significati-
onis amissionē. Ceterę possēt (ut ego sentio) unus modus sufficere
tēporis. s. amissio, quoties em̄ participiū fit nomē, perdit tempus, sed
nō est inutilis latior aliōq̄ elucidatio, ex Prisci. lib. x. sumpta. Primū
itaq̄ participiū fit nomē mutatiōe cōstructiōis, ut scitus uadorū, ac-
ceptus tibi. Secūdo cōparatiōe, dat Sulpitius exemplū, ego sum ma-
gis doctus q̄ tu, sed quid cauilla, non satis intelligo, nōne recte dici-
mus sum magis amās Petrū q̄ paulū, ut magis amo. Ego igit̄ dico
amans esse nomē quādo cōparat, sic amās amātor & c. Sed amātor
nuncq̄ fuit participiū. Tertio cōpositiōe quādo cōponit̄ aliter q̄ suū
uerbū, ut q̄n in significat non in participio, & aliter in uerbo, & ita
in diuersa significatiōe multa possunt esse nunc nomina, nunc uer-
ba, ut illeſus, innocēs, inuisus, infectus, indictus, inauditus, incautus,
incontīnēs, indecēs, indiligēs, indoctus, inaratus, inustus, inuocatus,
ingenitus, inaccessus, inornatus, & ornatus quoq̄, quia tēpus pdit.
horū quēda participia esse possunt, quæda oīno nō possunt. Quar-
to amissione tēporis, ut miserī sunt oēs amātes, beatus pro diuite &
fœlice, argutus, p̄ sonorus. Quinto amissione significatiōis, ut amādus